

Забуте місто

Василь Басок

Хитає вітер ліхтарі
і дико свище по кварталах.
Вже ніч лягає покривалом
на чорні бані й димарі.
Принишкли площі
й вулиці,
де пленталось життя базаром.
І тільки осінь стеле хмари,
та в сквері клени слізно тужать,
та чорні тіні,
мов ченці,
з кутків шниряють по калюжах...
Гуляє вітер ураганом.
З ним я —
бо ми рідня по крові —
десь на десенських берегах —
з ним побраталися в діброві...

Тупі обличчя,
сонні пари,
багнюка вулиць,
шум базарів,
дрібні стремління і турботи...
Тут сон віків – іржа болота!
Лише кротам тут гарно жити,
що віддали покорі
гордість,
і тим,
хто злякано спішить
взять у життя
на спокій ордер...